

РЕШЕНИЕ

№ 7636

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9652** по описа за **2013** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – [населено място], чрез юрк. Н., срещу съдебно решение от 29.07.2013г. по нахд № 16736/2012 г., постановено от СРС, НК, 93-ти състав, с което се отменя наказателно постановление № 23-2304823/27.06.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв., на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 9а от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

В жалбата си касаторът твърди, че решението е неправилно и постановено в явно противоречие с материалния закон. Счита, че СРС неправилно е приел, че е налице допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на дата на извършване на нарушението. Излага довод, че поради естеството на нарушението, няма как да бъде установена точна дата на извършване, поради което в АУАН и НП е посочена датата на установяване на нарушението. На следващо място сочи, че СРС неправилно е изтълкувал написаното в призовката. Твърди, че след като в призовката е посочено лицето да се яви на 03.05.2012 г., изрично е изискан съответния поименен

график, който е следвало да е изготвен към този момент, но не е бил представен. Излага довод, че правилно проверяващият орган е приел, че непредставянето означава неизготвяне. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава наказателното постановление.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител адв. А. изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Представителят на СГП прокурор Никова дава становище, че жалбата е неоснователна и решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция възприема изцяло установената от въззивния съд фактическа обстановка. Обсъдени са поотделно и в своята съвкупност, представените по делото писмени и гласни доказателства.

Установява се, че с Решение от 29.07.2013г. по нахд № 16736/2012 г., постановено от СРС, НК, 93-ти състав, е отменено наказателно постановление № 23-2304823/27.06.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв., на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 9а от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Районният съд е приел за установено, че на 26.04.2012 г., Е. А., заемаща длъжността началник отдел АИПО при ДИП- Софийска област, извършила проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. В хода на проверката А. съставила призовка по чл.47. ал.1 от АПК с дата 26.04.2012 г., с която се изисквали да бъдат представени на 27.04.2012 г. документи. В т. 3 се определяло, че следва да бъдат представени графици за работа до момента. Въпросната призовка била връчена на О. А. М., заемащ длъжността диспечер в дружеството. В призовката се посочвало, че документите следвало да бъдат представени на 27.04.2012., като с химикал било дописано „или на 03.05.2012 от 13:00 часа”. След запознаване на представените документи, А. констатирала, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на пар.1. г. 1 от ДР на КТ не е утвърдил поименен график за месец май на 2012 г., с оглед въвеждането на сумираното изчисляване на работното време ежемесечно, което е било видно от правилника за вътрешния трудов ред. Поради констатираното бил съставен АУАН № 22-2304823/03.05.2012 г., за това, че работодателят [фирма] не е утвърдил поименни графици за работа за периода, за който е установено сумираното изчисляване, а именно за месец май на 2012 г., с оглед въвеждането на сумираното изчисляване на работното време ежемесечно, което е било видно от правилника за вътрешния трудов ред, което било квалифицирано като нарушение на чл.9а от Наредбата.

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Същата е установена на база събраните по делото писмени и гласни доказателства. Правилно въззивната инстанция е установила, че в конкретния случай е налице съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване

правото на защита на нарушителя.

Настоящият касационен състав споделя извода на СРС, че посочвайки единствено датите на извършените проверки, контролният орган не спазва изискването на закона да индивидуализира нарушението, като посочи освен другите белези и датата на извършването му. Съгласно правилото на чл.9а от Наредбата едновременно с установяването на сумирано изчисляване на работното време по чл. 142. ал. 2 КТ работодателят утвърждава поименни графици за работа за периода, за който е установено сумираното изчисляване, които трябва да се съхраняват най-малко 3 години след края на периода. Правилно СРС е констатирал, че в описателната част на АУАН и на НП не е посочен момента, в който е установено сумарното изчисляване на работното време, както и в кой момент е следвало да бъдат утвърдени поименните графици. В този случай нарушителят, след като не е запознат на коя дата се твърди да е осъществено нарушението, не може да направи адекватни възражения и да организира защитата си. Датата на извършване на нарушението, което е задължителен реквизит по чл. 42, т. 3 и чл.57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и липсата му е самостоятелно основание за отмяна. На следващо място проверяващият не е изискал изрично конкретния график от май 2012 г. Видно от данните по делото графици до април 2012 г. включително са му били представени. В призовката двусмислено е посочено да бъдат представени графици за работа от юни до момента, като датата отразена в призовката е 27.04.2012 г. и на ръка е дописано „или на 03.05.2012 г.“ Видно от възражението срещу АУАН, ответникът по касация, е посочил, че с оглед връчването на призовката на 26.04.2012 г. е счел, че са му изискани графици към момента на проверката, т.е. до месец април 2012 г. На следващо място видно от доказателствата в административната преписка, проверяващият орган не е изискал изрично съответния график, както се твърди в жалбата на касатора. Няма данни, какви документи са представени от дружеството, няма съставен протокол от извършена проверка. Настоящият съдебен състав счита, че административно-наказващият орган не е изяснил цялостно фактическата обстановка, с оглед на което е издал наказателно постановление без да са събрани достатъчно доказателства, че липсва график за месец май. На ответника по касация е вменено извършването на нарушение, което не е установено по безспорен начин. Съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1 ЗАНН, наказващият орган издава наказателно постановление когато се установи, че нарушителят е извършил деянието виновно. Нормата на чл.53, ал.2 ЗАНН, допуска издаване на наказателно постановление и при допуснатата нередовност в АУАН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението. Издавайки на НП в нарушение на цитираните норми води до незаконосъобразност на същото и е основание за неговата отмяна.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и ал. 3 АПК, Административен съд София-град, VIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.07.2013г. по нахд № 16736/2012 г., постановено от СРС, НК, 93-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-2304823/27.06.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв., на

основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 9а от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.